

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שני ז' כסלו תשפ"א | דף היומי בבלי: פסחים ב | דף הכולל: שבת קיג.
דף היומי בהלכה: מתחילת סימן תק"ל עד תחילת סימן תקל"א.
מוסר: אהבת חסד - פרק י"ט עד 'ואם קרוביו אינם עניים'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: וצריך אדם לחקור עד 'הביטחון השביעי'



להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

בעזרת ה' נעשה ונצליח – המונוי לומדי הדף היומי מתחילים היום בלימוד מסכת פסחים | המניות של 'זום' צנחו ב-18 אחוז – מה זה קשור אלינו | לפתע נפל הרהור במוחי: אולי שלח לי הקב"ה כסף ישר לחשבון הבנק? | 'נדפיס 5,000 שטרי קבלה ותחתים עליהם 5,000 יהודים' | 2024

על דא ועל הא

מזן הגרי"ג אדלשטיין שליט"א אמר לו:
"תיכנס מיד לפוניבו' ותחתים את כל
הבחורים על ה'קבלה' המצוינת הזאת"...



5000 שטרי קבלה' שהצילו

ועל כולנו, שכולנו נזכה תמיד להתחזק בדבר כה בסיסי ופשוט.
"ראו נא לכמה מגיע ועד היכן ענין תפלה, ועל זה נחתם גזר
דין על אשר ה' לא קראו, וצריך האדם להיות חרד בתפלה, כי זה
אשר נשאר לנו בגולה ואין לנו עבודה וזהו עבודה... ועל מה נבטח
בגולה ומה יגן בעדנו, אם לא בתפלה ובקשה מקירות לב. אינו לנו
אשר נאמר [איכה ג, מד] "סכותה בענן לך מעבור תפלה", ומה הוא
הענן? הוא אדם והבל שיש בו חטא היוצא מפי איש ואשה כל יום,
וביחוד שיחה בטילה בבית הכנסת, ומכל שכן בעת תפלה, הכל הוא
עולה בעב וענן ומונע לתפלה לעלות" (רבינו רבי יהונתן אייבשיץ
ז"ע, יערות דבש ח"א דרוש ד).

השולחן ערוך בסימן קנ"ד פוסק שמי שמדבר בשעת חזרת
הש"ץ "גדול עווננו מנשוא". היכן מצינו עוד לשון כה תקיפה, של
"גדול עווננו מנשוא"? האם על אכילת נבילות וטריפות מצינו לשון
כזאת? לא!! המקור להלכה זו של השולחן ערוך באה מדברי
תלמידי רבינו יונה, כפי שהבית יוסף כותב בספרו, כלשון מושאל
מקין שהרג את הבל אחיו ואמר "גדול עווננו מנשוא". נשים לב.

הרה"ג רבי שמואל ברוך גנוט שליט"א

בשבת האחרונה, לפני קריאת התורה, כשהגבאי מקריא בקול
"ויעזור ויגן ויושיע", כולם מזיזים את כסאותיהם ופותחים את
החומשים שלפניהם, ניגש אלי יהודי יקר ואמר לי: "כתבת כל כך
יפה ב'יתד', על שהתפילה היא לא 'כספומט' והתפילה לא נועדה
שנבקש רק כשחסר לנו"...

הנהנתי בראשי וחייכתי חיוך גדול מתוך המסכה, מבין שהוא
ראה רק חצי מהחיוך... התלבטתי האם להגיב ולהודות לו. מצד
אחד, חבר שלי מחמיא לי. איך אפשר לא להגיב? מצד שני, אני
לא מדבר, בלי נדר, מתחילת התפילה עד סופה. אולי לפני שפרצה
לה מחלת הקורונה והוצאתנו מבתי הכנסיות, התרתי לעצמי לומר
כמה משפטים בזמן כזה, כשקריאת התורה עדיין לא החלה. אבל
מאז הקורונה, לא מדברים.

אז הנה המקום והזמן להתנצל, או יותר נכון: להבהיר, בפני
הקורא הנאמן. לא התעלמתי, חלילה, מהמחמאה הנלבבת. אני
פשוט לא מדבר מתחילת התפילה ועד סופה. אדרבה, תתפלל עלי,

בשעת התפילה". דבר שני, מחר בערב אני נוחת בישראל, תבוא לאלעד ונטכס עצה מה לעשות". יומיים לאחר מכן נפגשנו באלעד. אמרתי לו: "אם היו אומרים לך שיש איזה רופא בבוסטון, או שלרב פייר יש רעיון, בסדר. אתה חושב שאתה יכול לסמוך על בני אדם. אבל כעת הרופאים הודיעו לך בנחרצות שאין שום רופא או אדם בעולם שיכול להושיע את אשתך, אז כל כולך נתון לחסדיו של הבורא-עולם!".

"תשמע לעצתי ואני מבטיחך נאמנה שתגדל בנים ונכדים יחד עם אשתך. תדפיס 5000 "שטרי קבלה" עם התחייבות שלא לדבר בשעת התפילה במשך ארבעים יום ותחתים 5000 יהודים". וכך היה, הוא נכנס לרבינו מרן ראש הישיבה הגרי"ג אדלשטיין שליט"א ומרן שליט"א אמר לו: "כנס מיד לפוניבז' ותחתים את כל הבחורים על ה"קבלה" המצוינת הזאת".

"הוא עלה מיד לישיבת פוניבז' והחתים המונים. כך עבר מבית כנסת לבית כנסת ומישיבה לישיבה והחתים אנשים בזה אחר זה, עד שהחתים 5000 יהודים, שקיבלו על עצמם שלא לדבר ארבעים יום דברים בטלים בבית הכנסת".

"לפני כחודשיים נסעתי עם "ערכים" במסע לפולין. בכיתי ליד קברו של בעל התוספות יום טוב בקראקא וזעקתי: "אתה, רבינו הקדוש, הבטחת ב"מי שבירך" שחיברת למי שלא מדבר בשעת התפילה, שיזכה לבנים ובני בנים. והנה בעלה של רבקה אסתר בת נעמי החתים 5000 יהודים שלא לדבר בשעת התפילה..."

והרב אזרזר סיים לספר לי את סיפורו המפעים: "האישה כעת בריאה ושלמה. הגידול נעלם. מרוב שמחה והתלהבות הדפיס בעלה עוד 5000 "שטרי קבלה" שלא לדבר בשעת התפילה והוא מחתים עליהם אלפי יהודים".

בספר 'דרך משה' (שחיברו אחד מהקדמונים) מבאר את דברי חז"ל "דָּבָר בעיר אל יכנס אדם לבית הכנסת, שמלאך המוות מפקיד שם כליו", כך: "שכשמדברים שיחת חולין באמצע התפילה גורמים שיוכל המלאך המוות להפקיד שם כליו ולגרום מוות לעולם רח"ל. ודָּבָר הוא מלשון דיבור, שהדָּבָר בא לעולם מחמת הדיבורים בטלים שבבית הכנסת. ולכן כתיב גביה 'גדול עונו מנשוא', מה שלא הובא כן בשו"ע לגבי שאר העבירות שבתורה, כי המדבר באמצע התפילה גורם למגיפה שימותו נפשות מבני ישראל ובזה הוא דומה לקין, שבו נאמר 'גדול עונו מנשוא' על שם שהרג נפש, אף זה המדבר בשעת התפילה נחשב רוצח, ולכן כתיב ביה 'גדול עונו מנשוא'.

קין הכחיד בעצם רבע מהעולם. בעולם היו אז רק ארבעה אנשים, אדם וחווה, קין והבל. קין רצח את הבל אחיו ובכך מנע מרבע עולם לפרות ולרבות ולמלאות את העולם כולו. והנה לשון זו, שבאה על רציחת רבע מהעולם, מושאלת למי שמדבר בשעת התפילה!

כידוע, רבים מגדולי ישראל אמרו שהשואה הנוראה אירעה דווקא ליהודי אשכנז, שהיו מלאים מצוות כרימון, בגלל שדיברו בבתי הכנסיות דברים בטלים, ואילו המשחית לא פגע ביהדות ספרד, מרוקו ותוניס, ששמרו על לשונם ולא דיברו בבתי הכנסיות, בפרט לא בשעת התפילה וקריאת התורה. כשהחלה מגיפת הקורונה הורו לנו גדולי ישראל שליט"א להתחזק מאד בנושא הזה, של השתיקה בשעת התפילה, מתחילתה ועד סופה. כביכול הקב"ה פנה אלינו ואומר לנו: "צאו מבתי הכנסיות שלי! מי ביקש זאת מידכם רמוס חצרי! אל תבואו לבית הכנסת ואל תדברו בתוכם בשעת התפילה!".



ידידי הרה"ג רבי מאיר אזרזר שליט"א, מחכמי התורה באלעד, כיהן שנים רבות כרב קהילת "שובה ישראל" בהונג קונג והוא נמצא בתקופה זו במרכז להנחלת ערכי היהדות במזרח-הרחוק, נוסע מאלעד לתיאלנד ובחזרה, הלך ושוב.

לפני חג הפסח האחרון סיפר לי הרב אזרזר: "ביום ראשון פרשת נח התש"פ שהיתי בארה"ב, כדי להיפגש עם הנגיד ר' אהרן וולפסון, שהוא תומך גדול של כל נושאי קירוב הרחוקים, כדי לעניין אותו בתמיכה בסמינרים שלנו במזרח הרחוק. בחסדי ה', קבעו לי איתו פגישה "מהרגע להרגע", לחמש דקות. הייתי כולי נבוך וניסיתי לסדר לעצמי בראש מה אומר לו בחמש דקות. אני מנסה להסדיר את מחשבותיי והסלולרי שלי מצלצל. על הקו איש עסקים שהיה קשור ל"שובה ישראל" בהונג-קונג ומתגורר היום בארץ. ניתקתי את השיחה והוא מתקשר שוב. אני מנתק והוא מתקשר. עד שלבסוף ענית לו ואמרתי: "גלעד, אני חייב להיכנס פה לפגישה דחופה, אנא אחזור אליך עוד רבע- חצי שעה". כתגובה הוא פורץ בככי נסער ואמר: "הרב חיתן אותי לפני שנתיים. יש לי תינוקת בת שמונה חודשים וגילו אצל אשתי את המחלה הנוראה בעצמות. הרופאים אמרו לי בנחרצות שאין מה לעשות והיא אמורה לחיות מקסימום עוד חודש וחצי. מה אני עושה עכשיו?"

נדהמתי. אמרתי לו: "תקשיב גלעד, דבר ראשון אתה לוקח מחר בבוקר את התינוקת שלך, נכנס איתה לבית הכנסת, דופק על הבימה ואומר: "אם אתם לא רוצים שהתינוקת שלי תהיה יתומה, אני מבקש ממכם לקבל על עצמכם כל אחד ואחד מכם, לא לדבר

077-2222-666 או ***4992**

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת



"בבורסה אין רחמים!" - מה למדתי מצניחת שווי המניות של חברת 'זום' ב-18 אחוז?



הרב ישראל ליוש

"מניות חברת 'זום' צנחו השבוע ביותר מ-18 אחוזים, זאת על רקע הודעות חברת 'פיזור' ו'מדונה' על התקדמות משמעותית בפיתוח החיסון לנגיף קורונה, ומועד שיווק קרוב."

ידיעה כלכלית זו פורסמה בערוצי התקשורת השונים, ודומני שאם נלמד אותה היטב, נסיק ממנה מסקנות חשובות לחיינו, אף אם איננו אנשי כלכלה או סוחרי מניות....

'זום' הוא עוד אחד מהמושגים שהתחלנו להבין בהם בזכות אבן חבוטת הקורונה, [הציבור החרדי, האמון על דעת רבותינו ואינו צורך 'אינטרנט', לפני הקורונה לא רק שלא צרך זום, גם בקושי ידע מהו זום], "ע"י הזום מתקיימים פגישות מרחוק דרך המחשב, כשכל משתתף נמצא בביתו, וכל המשתתפים נראים דרך המסך. פגישות עסקים, ישיבות ממשלה, ואפילו כיתות בבתי ספר מתנהלים כך, בימים אלו כשהריחוק נכפה עלינו, והנה כאשר החיסון קרוב ואיום הקורונה מתעתד לעזוב אותנו, ברוך ה', יחזרו לקיים פגישות אמיתיות כמו שהיה פעם, וממילא צריכת הזום תפחת משמעותית. פשוט מאוד....

תודו שכאשר אתם שמעתם שהנה החיסון קרב, חשבתם על הרבה דברים, על החתונות שמעתה יחזרו להיות רגילות והמוניות על הקפסולות שיפתחו, ועל המסכות שייעלמו, אבל על המניות של חברת זום לא חשבתם, ולא בגלל שאינכם נמנים על משתמשי הזום, ואף לא בגלל שלא ידעתם שחברת זום נסחרת בבורסה, אלא בגלל שהידיעה הזו אינה נוגעת אליכם, אינכם סוחרי מניות כלל, [וגם אם כן... לא של חברת זום!] אבל מי שכן סוחר במניות של חברת זום, הידיעה על החיסון הקרב תפסה אותו, הוא מיד חישבן שהקורונה מרוויחה לו כסף, כי אנשים צורכים זום, ואם יש חיסון אין קורונה, ואם אין קורונה אין זום, ואם אין זום המניה תרד... חייבים מהר למכור את המניות בחברה, ומכאן הדרך לצלילת ערך המניה פשוטה מאוד....

דבר זה יכול ללמד אותנו מוסר השכל ענק לחיי היום יום שלנו, אם נהיה שקועים בעניינינו הרוחניים, נזהה סכנות ונשכיל לא להפסיד הזדמנויות....

תארו לכם שאחד מסוחרי הבורסה שברשותו מניות רבות של

חברת זום, היה נח בימים הללו, וכדרכם של האנשים המרבים לנוח, היה אומר לעצמו: "יהיה בסדר... אין מצב שהמניות שלי יפלו בדיוק בימים שאני נח..." הוא אפילו יגבה את הרהוריו בתחשיב סטטיסטי: "מה הסיכוי שאם המניות שלי כבר כמה שנים בעליה מתמדת, הם בדיוק יתנדנדו בשבוע שאצא לחופש..." כשהוא יחזור מהחופשה שמח וטוב לב ויבדוק באקראי את חשבון ניירות הערך שברשותו, שמחתו תהפוך לתוגה, והרהוריו המרגיעים יהפכו למסכת האשמות והלקאה עצמית. אבל זה כבר יהיה מאוחר מידי....

כך מתנהלים הדברים גם בבורסה הרוחנית שלנו, עלינו להיות דרוכים כל העת, כי סכנות רבות אורבות לפתחנו, כל פעם בדמות אחרת. זה עלול להיות חבר לא טוב, שמי שאינו כסוחר מניות שדרוך כל העת ואינו הולך לנוח, לא ישים לב שהחבר הזה מקלקל אותו, או לכל הפחות מקרר אותו ומוריד אותו מדרגתו. ופעמים שהסכנה באה בדמות מנהג מפוקפק, שבתחילה נראה שהוא לא עשוי להשפיע עלינו לרעה, וקל לומר עליו: "זה חד פעמי...", "אני מספיק גיבור שעלי זה לא ישפיע...", "זה לא חלק ממני, זה משהו שלא באמת מאפיין אותי...", אבל בבורסה אין רחמים, אם זה מפיל את כולם זה מפיל גם אותך. מי שנרדם בשמירה, הפסיד... המניות שלו צנחו... ומכאן, השיקום ארוך וקשה....

סוחרי מניות ממולחים, לא רק נזהרים מנפילות, הם גם מזהים הזדמנויות. הם יהיו דרוכים כל העת ויבדקו מי הנפילה שלו זמנית ועתידו מבטיח, ומי ההווה מזהיר ועתידו לוט בערפל....

גם עלינו לזהות הזדמנויות שימריאו אותנו רוחנית. קורה ולפתע אנו זוכים בהארה קדושה, או במחשבת חיזוק מבטיחה, אם עתידנו הרוחני יעמוד לנגד עינינו, לא נפספס את ההארות הללו, נדע למנף אותם ולסחור בהם ולעשות מהם מיליונים....

תורתנו הקדושה מפי ומפנינים יקרה, כל חפצך לא ישוּוּ בה וטוב סחרה מכל סחורה. אם בסחורה הזולה ההצלחה דורשת ערנות וזהירות. בסחורה היקרה, על אחת כמה וכמה... נשכיל לסחור בה ביעילות, להיות ערניים... לזהות הזדמנויות ולהיזהר מנפילות... ובסייעתא דשמיא ההצלחה תאיר לנו פנים ומניותינו ירקיעו שחקים.

רוצים לקבל את 'לקראת שבת' מדי שבוע ישירות למייל?
 שלח מייל ל- dirshu@dirshu.co.il

"האיש שנכנס וניצב מולי לא היה נראה נגיד או בעל יכולת" - סיפור רבי דוד זצ"ל - "הוא היה לבוש במלבושים בלויים וקרועים. ביקשתי ממנו לשבת ולשמוע מה בפיו, והוא החל לספר את סיפורו:



הרב טוביה פריינד

"סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה" (כח יב)

בשיחה שזכינו פעם לקיים עם הגאון רבי דוד פיינשטיין זצ"ל, שמענו מפיו עובדה מיוחדת ומאלפת, הממחישה עד כמה משפיעה הכתיבה על הקורא, ועל האופן הנכון בו יש לכתוב על חייהם ופעלם של גדולי ישראל. וכך סיפר לנו בנועמו:

"כשיצא הספר 'רבי משה פיינשטיין', כמה ימים לאחר ההדפסה הגיע אדם אחד לשיבה [תפארת ירושלים, ישיבתו של הגר"ד זצ"ל] וביקש שברצונו להיפגש עם ראש הישיבה ולשוחח עמו, וחפץ הוא אף לתרום סכום נכבד לשיבה.

"האיש שנכנס וניצב מולי לא היה נראה נגיד או בעל יכולת" - סיפור רבי דוד זצ"ל - "הוא היה לבוש במלבושים בלויים וקרועים. ביקשתי ממנו לשבת ולשמוע מה בפיו, והוא החל לספר את סיפורו:

"כאשר סיים האיש את סיפורו הוציא פנקס צ'קים ורשם המחאה בסך 500 דולר, ואמר שבתוך שלושה חודשים יבוא שוב לתמוך בישיבה. למרות שזו תמיכה זעומה, אמר, אני מבקש מראש הישיבה שיתייחס לתרומה זו כחשובה, שכן אני חוסך עבורה מלחמי הדל כל חודש.

"כעבור שלושה חודשים, בתאריך שנקב, הופיע שוב האיש בשערי הישיבה וביקש לדבר עם ראש הישיבה. משנכנס לחדרי שאלני האיש האם אני זוכר אותו. השבתי בחיוב, ומבלי להוציא הגה מפיו שלף האיש שוב את פנקס הצ'קים שלו ורשם המחאה שניה ע"ס 500 דולר.

"היהודי התקרב אט אט ליהדותו, ולימים הגיע להתפלל וללמוד בהיכל הישיבה, קבעו לו 'חברותות' ו'סדרי לימוד', ובסוף ימיו רשם את כל הונו על שמה של הישיבה".

סיים הגאון רבי דוד פיינשטיין את הסיפור ואמר: "ראה עד היכן מגעת השפעתו של ספר הנכתב [באנגלית] בשפה רהוטה לאנשים פשוטים, ספר שבו לא תיארו את אבי זצ"ל כ'מלאך', אלא תיארו אותו כבן אדם. הן בלימוד התורה, בירתת השמים שלו, והן בהנהגותיו האנושיות, מידותיו המופלאות ויחסו הלבבי לכל אדם. וכך התבטא אותו בעל תשובה שחזר ליהדותו על אישיותו של אבי זצ"ל כפי שלמד מתוך הספר אודותיו וכן מתוך היכרותו האישית: 'עהר איז גיווען א מענטש' - הוא היה בן אדם. "אדם צריך לשאוף בכל יום 'מתי יגיעו מעשי למעשי אבותיי', אך עליו לשאוף למעשים שהוא יכול להגיע אליהם, ולא למעשי מלאכים' שאין הוא יכול להשיגם. הרי ידוע מה שאמרו חז"ל: 'אם ראשונים כמלאכים, אנו כבני אדם; אם ראשונים כבני אדם, אנו כ...'. לכן צריכים לשאוף להגיע למעשים שנוכל להגיע אליהם, מעשים של בני אדם...".

"הוא 'בעל תשובה' שחזר לשמור תורה ומצוות. בעבר לא ידע כמעט על יהדותו, אך קיים רק מצוה אחת שהיתה נהוגה בבית אביו, והיא שמירת הפסח - דהיינו ששמר את עצמו מכל מחמצת ונזהר שלא לאכול חמץ בחג הפסח. חוץ ממצוה זו לא שמר על יהדותו כלל, ועל תומ"צ מאן דכר שמיא.

"בפגישתו עמי סיפר כי הכיר ושמע על אבי - הגר"מ פיינשטיין - כפוסק וכרב גדול. הוא הבחין בחמימותו וסבר פניו היפות לכל אדם, וגם אליו לא אחת התייחס אבי ודרש בשלומו, אך לא עמד על מהותו וטיבו. משיצא הספר לאור החליט לקנותו ולקרוא על קורות חייו ופועליו, בהיות שהכירו במקצת.

"כשסיים לקרוא החליט לחקור על שורשיו ולהתחקות על יהדותו, ולבסוף החל לאט לשמור תורה ומצוות. ולכן הגיע להיפגש עם בנו ולתמוך בישיבתו, שאבי הגאון זצ"ל עמד בראשה.

להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה רוחנית מדי יום אצלך בחייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק הצטרפו בחינם אלפני מנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח
בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'.

אני מכיר אותו מלפני תקופה ארוכה, והנה עכשיו ראיתי ש'פנים חדשות באו לכאן': זקן גדול מעטר את פניו ופאות ארוכות משתלשלות לצידי ראשו. שאלתי אותו איך זכה לכך..."



הגה"ח ר' מנשה ישראל רייזמאן שליט"א על הרווחים וההפסדים בעקבות תקופת הקורונה

כדי שישחרר אותו בשבת קודש. ולכן כיון שנכנסת השבת, הוא מתפלל וסועד סעודה בזריזות, ותיכף יושב ולומד תורה כל השבת ברציפות. ואמר מהר"י שנחת רוח כזו לא תהיה להשי"ת לאחר ביאת המשיח. ומי יודע אם לא הוא מעכב את הגאולה.

כך זה האדם שדווקא ע"י הקורונה הוא זוכה לזקן ופאות, לא ראיתי מעולם תשוקה ותענוג כזה מזקן ופאות, מי יודע מה הוא מתפלל...

אבל מאידך גיסא, שוחחתי אתמול בלילה עם רב חשוב שהוא משגיח כשרות ונוסע לסין ולארצות המזרח הרבה פעמים לצורך זה, ושאלתי אותו מה עושים עכשיו בתקופת הקורונה, ואמר לי: "עדיף שלא תשאל... באמת לא נוסעים לסין בתקופה זו כי הכל סגור, אין יוצא ואין בא". ושאלתי: א"כ איך לא חסרים המוצרים בחנות, וב"ה יש הכל כרגיל עם הכשרים מהודרים? ואמר לי בצער, שבתקופה זו יש הרבה קולות שרוב מערכות הכשרות מקילות בשעת הדחק, וכל מיני אנשים שלא היו בגדר 'רַבֵּעַ רב', סומכים עליהם בתקופה זו כ'רב שלם' בלית ברירה.

והרי זו צרה צרורה. מלבד כל הצרות שבקורונה, הרי יש הרבה מהמאכלים שאנו אוכלים שהם מיוסדים על כמה וכמה קולות שהיו מחמירים בהן כל השנים. ועל כגון דא זה אמר כ"ק מהר"א מבעלזא זי"ע לאחר סיום מלחמת העולם הראשונה: 'האויב תמו' - אבל 'חרבות לנצח'. גם לאחר שהצרה עצמה חלפה, נשאר עדיין החורבנות של כל מיני קולות שמקילים בזמן כזה.

צריך רחמים שלא ימשיכו לסמוך על האנשים האלה לאחר תום הנגיף, ולא ימשיכו לומר שמוכרחים להמשיך לסמוך עליהם כדי שלא יתברר למפרע שלא היו המאכלים כשרים לפני כן... ירחם ה' על עמו. מצד אחד יש כאן זקן ופאות, ומאידך קולות במאכלים ומשקאות...

(מתוך עלון ממשקה ישראל גליון קמ"ד)

בבואי יום אחד לבית הכנסת נתלווה אלי יהודי בעל תשובה. אני מכיר אותו מלפני תקופה ארוכה, אז לא היה לו זקן ופאות מגודלות, והנה עכשיו ראיתי שיש לו זקן גדול ופאות ארוכות.

שאלתי אותו איך זכה לכך, וסיפר לי שהסיבה שלא היה לו עד הנה היא משום שאמו אינה מסכמת לכך, היא עדיין לא זכתה לשוב בתשובה והיא מאד מקפידה אם יהיו לו פאות וזקן. ושאל רב מה לעשות, והורה לו להתנהג כפי מה שמותר ע"פ שו"ע מעיקר ההלכה, משום מצות כיבוד אם. אבל תמיד היתה לו תשוקה גדולה לזכות לזקן ופאות.

מה עשה הקב"ה? מכיון שעכשיו תקופת קורונה, ואמו אשה זקנה וצוותה עליו שלא יבוא לבקר אותה משום חשש סכנה, ולכן הפך הקשר שלו עם האמא רק ע"י הדיבור בטלפון - הוא ניצל את ההזדמנות והחל לגדל זקן ופאות ארוכות, ויש לו תענוג גדול מאד מזה. כשדיבר עמי ראיתי את גודל התענוג שיש לו מהזקן והפאות שלו...

חשבתי, שאע"פ שיש הרבה תפילות שכבר יחלוף הנגיף מן העולם, הנה זה האדם יש לו רווח בכל יום שיש לו עדיין זקן ופאות, כי אח"כ יצטרך לנהוג שוב כמו שצריך לעשות ע"פ הלכה מצד מצות כיבוד אם.

ונזכרתי במעשה שסיפר הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע, שכשנסע לווינה לצרכי רפואה עם אביו הרה"ק מהר"י מבעלזא זי"ע, והתאכסנו שם במלון, בליל שבת לאחר שערך את שולחנו הטהור שמעו קול תורה מאחד החדרים, והיה פלא מי לומד מאוחר בליל שבת גמרא בהתמדה מופלגת. קראו לאותו אדם, ואמר שאין לו זמן להפסיק לימודו. לאחר מכן כשהוא נכנס לרבי סיפר, שהוא חייל בצבא האוסטרי, והוא מזכיר של מפקד גדול בצבא, והוא שכנע את אדונו שיעבוד שעות נוספות כל השבוע,

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת



"סוד ההצלחה שלי היה, שלמרות שלא תמיד עמדתי בקצב, והיו פעמים שהייתי בפיגור של הרבה דפים - כאשר חזרתי ללמוד מעולם לא דילגתי אלא חזרתי למקום שבו הפסקתי"



Nati Shohat/Flash90

"להתחיל וגם לסיים" - קורא 'הפותח' משתף את לומדי הדף היומי ב'טיפ' מיוחד מנסיונו האישי

לעומת זאת אני מכיר הרבה שבחרו בדרך השניה - הם היו מחסירים דף כאן, שני דפים שם, ובדרך כלל אפילו היו רושמים מה דילגו - אבל בפועל כשהיו כבר מדי הרבה דילוגים: א. הם התייאשו והפסיקו ללמוד דף יומי, וודאי שהם לא השלימו. ב. היו פעמים שהם היו בטוחים שהם לא צריכים לרשום כי הרי הם זוכרים מה הם דילגו, אבל כשהיה להם אפילו עוד דילוג אחד נוסף, הם שכחו היכן בדיוק הם דילגו.

התובנה שלי היא, שכעת כאשר מתחילים מסכת חדשה, לא כדאי לדלג שום דף, אלא גם אם מחסירים יום או כמה ימים מהלימוד, לחזור ללמוד מהיכן שהפסיקו, להיות באיחור של כמה דפים ועם הזמן להדביק את הקצב.

כמובן שכל זה מדובר באחד שיכול להרשות לעצמו את האפשרות הזאת, כמו מגיד שיעור, או חברותא, או אחד שלומד לבד או מקשיב לשיעור מוקלט. אבל אחד שמשתתף בשיעור קבוע מדי יום, אין לי עצה לתת לו איך יוכל להתמיד. אולי באמת אין לו ברירה אלא לדלג את אותו דף (אגב זה יכול להיות גם בדף שבו הוא השתתף בשיעור אלא שהוא לא היה מרוכז או שלא הבין). אבל לדעתי הוא חייב להקפיד לרשום באותו יום בדיוק מהיכן עד היכן הוא צריך להשלים, ולהשתדל להשלים במהירות האפשרית.

כידוע, אחת הבעיות העיקריות אצל לומדי הדף היומי, הגורמת לנשירה מלימוד הדף, היא בגלל תקופות של לחץ, כערבי חגים או שמחות משפחתיות וכדומה, שלא מאפשרות את לימוד הדף. ברצוני לשתף את הציבור בעצה שעזרה לי מאוד, ובזכותה במחזור הקודם זכיתי בפעם הראשונה לסיים את כל הש"ס במסגרת דף היומי, כמובן בעזרתו התמידית של הקדוש ברוך הוא.

סוד ההצלחה שלי היה, שלמרות שלא תמיד עמדתי בקצב, והיו פעמים שהייתי בפיגור של הרבה דפים, כאשר חזרתי ללמוד מעולם לא דילגתי אלא חזרתי למקום שבו הפסקתי, והקפדתי ללמוד בכל יום לפחות דף אחד כדי לא להגדיל את הפער יותר, וכשהיו דפים קלים יותר או קצרים יותר, או שהיה לי יותר זמן, למדתי יותר מדף אחד, לפעמים אפילו דף וחצי או שני דפים. וכך במציאות סיימתי את הש"ס 'לפני' כולם...

גייסי גם כן הקפיד לא לדלג שום דף, והוא גם כן זכה לסיים את הש"ס, אלא שהוא סיים את הש"ס כמה חודשים אחרי כולם. אבל לא נורא: א. במציאות הוא סיים! ב. בד בבד כשהוא המשיך ללמוד את הדפים האחרונים שנותרו לו כדי לסיים, הוא התחיל יחד עם כולם את הש"ס וכיום הוא עומד בקצב יחד עם כולם. גם היום, אם יש לו איזו שהיא תקופה עמוסה, הוא מתעכב (אבל בשום אופן לא מדלג) ובמשך הזמן הוא חוזר להיות בקצב יחד עם כולם.

על דא ועל הא

"סיימתי את תפילת שחרית - ואז נפלה מחשבה במוחי: 'זה עתה התפללתי לבורא הכל יכול. הכסף אמנם טרם הגיע לידיי, אך שמא שלח לי הקב"ה 'מטמון באמתחתי' - ישירות לחשבון הבנק?'



שיעור מאלף בהנהגת הבורא בחן בחסד וברחמים

ופרטים מזהים - "היתה באותה שנה דאגה שונה בתכלית. בעוד חבריי מפשפים במעשיהם, אני הייתי הולך וסובב, מפשפש במחשבה דיבור ומעשה, אחר - כל בדל רעיון, כיצד ניתן להשיג בהקדם האפשרי את הסכום ה'פעוט' של עשרת אלפים שקלים. היום הוא יום פירעון שאינו ניתן לדחיה. מיציתי וניסיתי כל

ערב ראש השנה. הכל משכימים קום, שופכים שיח פני בוחן-לבות, מעוררים עצמם לתשובה, מפצירים בסליחות ומעתירים בדחילו ורחימו לשנה טובה ומתוקה. חיל ורעדה שורים באויר, המתח העילאי לפני יום הדין הגדול. "אך אצלי" - מספר לי ידיד יקר, אשר מבקש עילום שמו

אופציה אפשרית, והישועה טרם הגיעה.

"מן המצר קראתי קה. אני עומד בתפלת שחרית, מחנן ומתחנן לפני הבורא. כאשר אני מגיע לברכת שומע תפלה, אני מוסיף את בקשתי האישית, כדבר הבן אל אביו, למען ממצוקתי יוציאני. "מסיים אנכי תפלתי, גולל תפילי, כופל טליתי, והרהור נופל בקרבי: 'הנה עתה ההתפללתי לבורא הכל יכול. הכסף לידיי טרם קיבלתי, אך אולי שלח לי 'מטמון באמתחת' - לחשבון הבנק?' בתום ובאמונה לקל שומע תפלה, אני מתקשר לבנק, והלא יאומן, יותר נכון - היאומן, אכן קרה: 13,000 שקלים נכנסו היום לחשבון!"

"אחרי שחוזרת הנשימה, אני שואל את עצמי: מהיכן? "בירור קצר העלה, כי המוסד לביטוח לאומי אשר מזה כשנה אמור להעביר לי סכום של 28,000 ₪ החלטי בדיוק היום להעניק לי חלק מן הסכום, אשר הספיק בדיוק לתשלום המלא של החוב, פלוס הוצאות החג הרבות שלא ידעתי כיצד אכסם. "היה זה שיעור מאלף, הכנה רבתי לראש השנה, לראות בחוש את הנהגת הבורא בחן בחסד, המקדים רפואה למכה וזן ומפרנס לכל בריה, שומע קול תפלת עמו ישראל ברחמים".
(וראה אמונה - סיפורי אמונה והשגחה מכלי ראשון)

סגולות וישועות

לימוד מסכת פסחים - סגולה להתמדה בלימוד התורה



'דברי חיים' זי"ע ועכ"י, איזה מסכת אתה לומד, והשיבו איזה מסכת. אמר לו - ולמה אתה לא לומד מסכת פסחים, הלא הולך אל פסח, עכלה"ק. ודבריו העומדין ברומו של עולם צריכין לימוד להבין דברי חכמים וחידותם. ואולי, יען שלכל מסכת יש סגולה אחרת, כמו במזמורי תהילים. ופסחים - פה סח, כדאיתא בשה"ק [פרע"ח שכ"א פ"ז ועיין בבני יששכר ניסן מאמר א, ה] שהדיבור היה בגלות במצרים - וסגולה ללמוד תורה בהתמדה הוא ללמוד במסכת פסחים, והבן.

לרגל תחילת מסכת פסחים, שלח לנו קורא יקר מכתב ששיגר כ"ק האדמ"ר בעל 'שפע חיים' מצאנו זי"ע לרגל פתיחת הישיבה בקרית צאנו בנתניה, בו הוא מתייחס למסכת שהתחילו ללמוד בישיבה - מסכת פסחים. מרחשון תשי"ז לפ"ק לכבוד הישיבה הקדושה קרית צאנו נתניה באה"ק הי"ו "בשורה טובה מפתחת הישיבה קיבלתי, אשר התחלתם במסכת פסחים. ובאמת שמעתי מפה כ"ק אאמו"ר זלה"ה, אשר בפעם אחת לאחר חג הסוכות שאלו כ"א אאז"ל הגה"ק בעל

סגולות וישועות

אם תגיעו לליל הסדר עם ידיעה נכבדה של דפי גמרא והלכות פסחים - "אני מבטיח אתכם שתרגישו טעם של מתיקות שלא הרגשתם עוד"



וגם: מה ההבדל בין 'חכם של מה נשתנה' לחכם גמור?

דברי הגדה. החכם הזה יודע שמסכת פסחים הוא למעלה מהגדה של פסח, ולפיכך הוא שואל: ידי אמירת הגדה כבר יצאתי ידי חובתה, אבל "מה העדות" וכו' - רצוני ללמוד מסכת פסחים ההלכות. ואף אנו אומרים לו כל מסכת פסחים עד משנה אחרונה של 'אין מפטירין' בהלכות פסחים, כלומר: מ'אור לי"ד' של משנה ראשונה

אחד מקוראי 'הפותח' ביקש לשתף את הקוראים בקטע מתוך הספר תורת חמד, המתייחס ללימוד מסכת פסחים קודם חג הפסח "דרך צחות אני אומר, כי מתלא בפי הבריות לפחות בכבודו של אדם שאינו חכם גמור, לומר עליו שהוא "חכם של מה נשתנה"... ולמה? - לפי שנשתנה פסח משאר מועדים וגופי תורה, שיש כאן מסכת פסחים - הלכות פסח - ויש כאן גם הגדה של פסח,

ובוודאי אני מבטיח אתכם שתרגישו טעם של מתיקות שלא הרגשתם עוד, כשתשבו לומר הגדה של פסח מתוך הלכה פסוקה בזכרון ל' דפין גמרא מסכת פסחים ו"ח סימני הלכות פסח.
(תורת חמד)

עד 'אין מפטירין' של משנה אחרונה (כך פירש המרדכי בבא זו ד'אין מפטירין' בתשובה האמורה לחכם)
אמנם בכל זאת אינו חכם גמור, רק 'חכם של מה נשתנה', משום שהיה לו ללמוד לפני הפסח ולא בליל פסח.

השו"ת היומי

מי שנזכר לאחר אמירת 'יהיו לרצון' ששכח 'ותן טל ומטר' - האם כשחוזר לראש התפילה עליו לומר שוב 'ה' שפתי תפתח'?



David CohenFlash90

משולחנו של הרה"ג רבי מרדכי הלוי שוורצבורד שליט"א מורה הוראה 'נאות שמחה' - מודיעין עילית

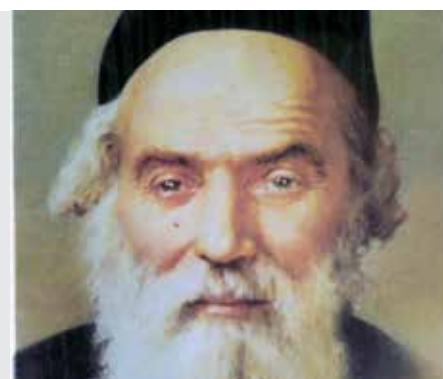
לראש - צריך לומר ה' שפתי תפתח, וכתב דאין מחלוקת בין הרס"ג לריטב"א, אלא הריטב"א דיבר בעומד בתפלתו והרס"ג מדבר כשעקר רגליו, שכן הדין לגבי יעלה ויבוא שרק אם עקר רגליו חוזר לראש. ולכן צריך לחזור ולומר ה' שפתי תפתח. אכן יש לעיין, שבדברי הרס"ג שם כתב גם לגבי מי ששכח 'משיב הרוח' או 'המלך הקדוש' ונזכר כשהוא עומד בתפילה, צריך לחזור מתחילת ה' שפתי תפתח. הרי מוכח שהרס"ג לא ס"ל כהריטב"א. אכן חילוקו של האגרו"מ מסתבר בדעת הריטב"א, שכסיים תפילתו ייתכן שיודה לרס"ג.
אכן בשערי תשובה סי' תכ"ב כתב בשם ה'שלמי חגיגה' (סי' ב' ס"ג) שכתב ע"פ הריטב"א דגם כשחוזר מחמת ששכח יעלה ויבוא וסיים תפלתו, א"צ לומר ה' שפתי תפתח.

שאלה: מי ששכח לומר 'ותן טל ומטר' ונזכר לאחר שסיים שמונה עשרה, ואמר 'יהיו לרצון', שהדין הוא שעליו לחזור ולהתפלל מתחילת שמונה עשרה. האם צריך לחזור ולומר 'ה' שפתי תפתח', או שיתחיל מ'ברוך אתה', שהרי הוא עומד לפני מלך וכבר אמר ה' שפתי תפתח?

תשובה: כתב המשנ"ב סי' קי"ד סקכ"א במי ששכח 'משיב הרוח' וסיים את הברכה והתחיל ברכה שאחריה, שדינו שחזור לראש התפילה - דאי"צ לחזור ולומר ה' שפתי תפתח. ומקורו מהריטב"א בתענית. אכן ה'אגרות משה' (ח"ה סי' כ"ד אות ה') כתב לחלק, שדברי הריטב"א הם דווקא בעומד באמצע התפילה וצריך לחזור לראש, אבל אם עקר רגליו, כבר נחשב תפילה חדשה וצריך לחזור ולומר ה' שפתי תפתח, והביא מסיודור רבי סעדיה גאון (עמוד כ"ג) שכתב דאם שכח יעלה ויבוא, שצריך לחזור

החפצים בחיים - חפץ חיים יומי

לדבר לשון הרע כדי להשקיט מחלוקת - מתי מותר, וכיצד?



הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר 'חפץ חיים'

צריכים לכוון לתועלת, ותנאי נוסף: "שהדברים שעל ידן הוסכם בדעתו שהם בעלי מחלוקת - ידע מעצמו, ולא יסמוך בזה על שמיעה מאחרים, אם לא שנתברר לו שהוא אמת", וכמו כן, אם יש לו דרך אחרת להשקיט את המחלוקת, אסור לו לספר לשון הרע עליהם.
בביאורים ומוספים מביאים שתי דוגמאות לסיפור לשון הרע

בסעיף ח' (כלל ח' מהלכות לשון הרע) אנו למדים על ההיתר לדבר לשון הרע על בעלי מחלוקת. ה'חפץ חיים' מדגיש כי היתר זה אמור רק באופן שהמספר רואה שעל ידי שיגלה לפני אנשים את גודל תרמיתם בעניין זה, ויראו שאין הדין עמם, תושבת המחלוקת. אבל בלא זה אין שום היתר לספר עליהם לשון הרע (שהרי לא יצאו מכלל 'עמיתך' מחמת עוון המחלוקת). וממילא

מותר ואף מצוה לעשות כן, כדי להקל בכך את השנאה שבלב ראובן ועל ידי זה תושקט המריבה ביניהם. פרט חשוב נוסף מדגיש ה'חפץ חיים', שכדי לקבוע מיהו 'בעל המחלוקת' במריבה, צריך שיקול דעת גדול, דהיינו שיתבונן היטב על פי תורה מי הם בעלי המחלוקת. ואם אינו יודע, אזי 'שב ואל תעשה' עדיף. בביאורים ומוספים מביאים מה שביאר בזה החזו"א (אמונה ובטחון פ"ג אות א-ג) שכדי להכריע מבחינה מוסרית מיהו הרודף ומי הוא הנרדף, יש לשקול הדבר בפלס ההלכה, כגון אם מלמדים חדשים הגיעו לעיר וקפצו כולם על החדשים, וטוענים המלמדים הותיקים כי החדשים דוחקים את מקומם ומקפחים את פרנסתם, הרי שעל פי ההלכה קנאת סופרים תרבה חכמה ואינם צודקים בטענתם כמבואר בגמרא (בבא בתרא כא, ב), ומעתה המספר לשון הרע על המלמדים החדשים ומעורר מחלוקת כנגדם, עובר על איסור לשון הרע ומחלוקת.

על בעלי מחלוקת, שעשו להשביט את המחלוקת: (א) כתב הח"ח לקמן (לשון הרע כלל י ס"ו) שאם רואה שראובן רוצה לגנות את שמעון בפני אנשים, מותר לו [בתנאי ההיתר המנויים בבאמ"ח שם ס"ק כב], להקדים ולספר לפניו את גודל העוולה של ראובן, שמגנה את שמעון על לא עוול בכפו, כדי שכאשר יבוא אחר כך ראובן ויספר לפניו את דברי הגנאי, לא יתקבלו דבריו, אלא אדרבה יוכיחוהו על כך שמגנה את שמעון בחינם, ובזה יציל את שמעון מצער וכלימה, וגם יציל את ראובן המספר ואת השומעים מדינה של גיהנם. (ב) הרואה שיש לראובן שנאה על שמעון, מחמת איזה דבר שעשה לו או שדיבר כנגדו, כתב הח"ח לעיל (כלל ה ס"ג בהגה"ה) שאם מכוין להשקיט את המריבה ביניהם, מותר לו לומר לראובן ששמעון לא התכוין בכל זה להתריס כנגדו, אלא שסיבת שטותו גרמה לו זאת, ואף שמגנה בכך את שמעון שאומר עליו דברי גנאי,

דקה מתוקה - 60 שניות מרתקות על הדף היומי

**כיצד ידע הגאון רבי בן ציון אבא שאול
זצ"ל שתלמידו אינו מהול?**



פסחים ב

אור לארבעה עשר

מילה, ולכן לפי ההלכה אני פטור". אמר לו הרב: "אתה צודק, אבל עכשיו תלך לרופא מומחה ותבדוק אם כבר אפשר לעשות לך ברית". וכן היה, שלבסוף עשה ברית. שאלו את הרב: "איך ידעת?" אמר להם הרב: "אתם קוראים 'אור לארבעה עשר', ואני שומע 'ערלת בשר'... חשבתי שאולי אני לא שומע טוב, ולכן ביקשתי שתחזרו שלוש פעמים, שזה חזקה". (ובחרת בחיים)

מעשה שהיה עם הגאון רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל: כשהתחיל ללמד מסכת פסחים אמר לכל התלמידים לקרוא בקול "אור לארבעה עשר בודקין את החמץ". כולם קראו את המשנה ביחד בקול רם, ואז אמר להם הרב לחזור שוב על הקטע הזה. חזרו שוב, וכך גם פעם שלישית. ואז שאל: "האם יש כאן בחור שלא עשו לו ברית מילה?" קם אחד הבחורים ואמר: "כן, כבוד הרב. לא עשו לי ברית כיוון ששני האחים שלי מתו אחרי שעשו להם ברית

להתחיל את היום ברגל ימין
 חוויה רוחנית מדי יום אצלך במייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק
 הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:
dirshu@dirshu.co.il

הפורתח בכל יום..
 המייל היומי של 'דרשו'.

איסור המלאכה בחול המועד - מדאורייתא או מדרבנן?



ולמחלוקת זו יש כמובן השלכות רבות, וכגון במקרה של ספק - שאם הספק הוא דאורייתא, יש להחמיר, ואם הספק הוא דרבנן, ניתן להקל. ולמרות שמדברי השולחן ערוך נראה שהכריע כי איסור המלאכה הוא רק מדרבנן, אין להקל כדעה זו כי אם במקרה של צורך משמעותי.

[שו"ע תקל, א, משנ"ב א, וביה"ל ד"ה ומותר; וראה ביאורים ומוספים דרשו, 8]

לדעת ראשונים רבים, איסור המלאכה בחול המועד הוא מדרבנן, ולדעת רבים אחרים - איסור המלאכה הוא מן התורה, אלא שהתורה נתנה רשות לחכמים להתיר את מה שנראה להם ראוי להתיר. וכן נראה מדברי הרמ"א. וראשונים אחרים כתבו, שעיקר האיסור מן התורה, אך יש מלאכות האסורות רק מדרבנן; וכן הכריעו או צידדו כמה מגדולי האחרונים.

האם מותר לטבול כלים בחול המועד שלא לצורך החג?



'מעשה אומן', לצורך החג. וכמו כן, מותר לטלטל מוקצה בחול המועד, להפריש תרומות ומעשרות, ולטבול כלים, אף כשאינן בפעולות אלו צורך בחג; וכן מותר לדבר על אודות דברים שאסור לעשותם בחול המועד, אך אסור לבקש מגוי לעשותם בחג.

[משנ"ב תקל, א; ביאורים ומוספים דרשו, 1]

המלאכות המותרות ביום טוב, מותרות כמובן גם בחול המועד. ובנוסף, ישנם מצבים ואופנים שונים שבהם הותרה עשיית מלאכה בחול המועד. והם: א. 'דבר האבד', וכגון מלאכה שאם לא יעשוה במועד, יגרום הדבר להפסד כספי משמעותי. ב. מלאכה בשכר, כשהוא נצרך לרכישת מזון לחג. ג. מלאכה לצורך הרבים, או מלאכה הנעשית בצורה של 'מעשה הדיוט' (ולא

אילו בגדים צריך ללבוש בחול המועד?



מגדולי ישראל שנהגו ללבוש בחול המועד בגדי שבת, וכן מנהג רוב ישראל בימינו.

ואין חובה לאכול בחול המועד סעודות פת כמו בשבת וביום טוב, אך יש מצוה בדבר - לקבוע שתי סעודות על הפת, אחת בלילה, ואחת ביום. ולהתענות - אסור, ואף אם מתענה רק עד אחר חצות היום.

[משנ"ב תקל, א, ושעה"צ ד; ביאורים ומוספים דרשו, 4-5]

מצות עשה מן התורה לשמוח בחול המועד, שנאמר "ושמחת בחגך". ובכלל חובת השמחה - שתיית יין מדי יום; ומצוה גם לאכול בשר.

ומצוה גם לכבד את חול המועד במאכל ובמשתה, ובבגדים נקיים, יתר על הנהוג בימות החול, אך אין חובה לכבדו כשבת וכיום טוב. ויש ללבוש בגדים הנאים מאלה של ימות החול; והיו

* נאמר בתורה על חג הסוכות: וְשִׂמְחַתְּ בַּחֲגֵךָ, ודרשו חכמינו ז"ל, שמצוה זו אמורה אף על חג הפסח וחג השבועות, ואף על ראש השנה, שנקרא גם הוא חג. וגם ימי חול המועד בכלל המצוה.
* נשים אינן חייבות באכילת פת ביום טוב, ולכן, אם שכחו 'יעלה ויבוא' בברכת המזון, אינן צריכות לחזור ולברך.
* על מצות השמחה בחגים, נאמר בתורה: "וְשִׂמְחַתְּ בַּחֲגֵךָ אִתָּה... וְהָגַר וְהִיטְוִם וְהֶאֱלַמְנָה אִשְׁרָ בְּשַׁעֲרֶיךָ". והרמב"ם מכביר במילים חריפות כנגד אלו שאינם מקיימים חובה זו, וגם הזוהר הקדוש מפליג מאד בעונשם, ה' ישמרנו.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

באיזו צורה ניתן לחלוב בהמה בשבת?



כלי מלוכלך, או לתוך כלי שיש בו חומר ההופך את החלב לבלתי ראוי לשתיה.

וביום טוב - יש אומרים שהחליבה אסורה מדאורייתא. ויש אומרים שמדאורייתא היא מותרת לצורך 'אוכל נפש', אבל מדרבנן, החלב אסור משום 'נולד', כיון שבכניסת יום טוב הוא היווה חלק מהבהמה, וכעת הוא משקה; ומכיון שהחלב אסור בשתייה, אסורה גם החליבה.

[שו"ע תקה, א, משנ"ב הקדמה, וביה"ל ד"ה שהיא; ביאורים ומוספים דרשו, 3; וראה אנצ"ת ע' חולב, הע' 303]

החליבה אסורה בשבת מן התורה, משום שהחלב מפרק את החלב ממקום יצירתו בבהמה, והרי זה 'תולדה' של מלאכת 'דש' (וראה במקורות).

אולם, מכיון שהעדר החליבה במשך יום שלם מצער מאוד את הבהמה, התיירו חכמינו ז"ל לחלוב את הבהמות בשבת על ידי גוי. וראוי שהגוי יחלוב ישירות לתוך מאכל, כיון שיש אומרים שחליבה כזו אסורה רק מדרבנן, (ראה להלן).

וכאשר אין אפשרות לחלוב על ידי גוי - מותר לחלוב באופן שהחלב הולך לאיבוד, וכגון שהוא נשפך על גבי הקרקע, לתוך

הלוח היומי

ז' בכסלו | רבי יעקב משה ב"ר זבולון חרל"פ זצ"ל, רבה של שכ' שערי חסד



היום הוא יו"ט במגילת תענית על שמת בו הורדוס שהיה שונא את החכמים.

יארצייט:

תקע"ג: רבי יוסף דוד ב"ר יצחק זינצהיים זצ"ל, מצרפת, בעל יד דוד.

תרע"ד: רבי יחזקאל משה ב"ר משה הלוי זצ"ל, ראב"ד בבגדאד.

תשי"ב: רבי יעקב משה ב"ר זבולון חרל"פ זצ"ל, רבה של שכ' שערי חסד.

תשמ"ד: רבי שלמה בנימין ב"ר יהודה לייב הלוי אשלג זצ"ל.

תשנ"ה: רבי חיים נפתלי הערץ ב"ר מרדכי אלטר זליבנסקי זצ"ל, ר"י מאור התלמוד.



מתאי תגיע הישועה?

היהודי הק' מפשיסחא רמז על הפסוק "עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם" (תהילים יג, ג) "עד אנה אשית עצות בנפשי" - כל זמן שאשית עצות בנפשי ומדמה בדעתי שיש לי עוד עיצה להיוושע, עדיין "יגון בלבבי" - עדיין אני רחוק מהישועה עד שאתוודע שבלי הקב"ה אין יכולת להיוושע.

(שפתי צדיקים אות ח עמ' ה)

בעת שאנו זקוקים לישועה נשתדל להתחזק בידיעה שאין לנו שום יכולת להיוושע בכוחות עצמנו וישועתנו תלויה אך ורק בידי של השי"ת

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il